

IX. ÉVFOLYAM.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

1915. 28. szám.

Budapest, július 11.

CSENDŐRSÉGI LAPOK

Szerkeszti és kiadja
a M. kir. Csendőrségi Zsebkönyv
szerkesztő bizottsága.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre - - 12 korona

Félévre - - - - 6 korona

Negyedévre - - 3 korona

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapest, IV., Egyetem-utca 4.

CSENDŐRSÉGI LAPOK

Szerkeszti és kiadja a M. kir. Csendőrségi Zsebkönyv szerkesztő-bizottsága.

ELŐFIZETÉSI ÁRA: Félévre — 6 korona.
 Egész évre 12 korona. Negyedévre 3 korona.

Megjelenik
 minden vasárnap.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL
 Budapest, IV. Egyetem-utca 4. sz.

A régi hadsereg.

Irtá: K. Nagy Sándor kir. üllő táblai bíró.

V. Katonaköteles kor.

(Hadakozásra alkalmatlanok. Érett férfiak. A 18—50 éves kor. Nemzeti őrségnél 20 éves kor. 21 éves kor.)

Abban az időben, midőn a főuraknak és nemeseknek személyesen kellett hadba vonulni, nem lehetett meghatározni azt a korhatárt, a melyben kötelességük volt felkelni a haza védelmére, nem volt meghatározva, hogy hány éves kortól hány éves korig tartoztak katonai szolgálatot teljesíteni. Kétségtelen azonban, hogy a gyermekek és az elerőtlenedettek fel voltak mentve. Az 1545. évi 13. toz. csupán a hadakozásra alkalmatlan gyermekekről, öregekről és elerőtlenedettekről szól.

Az 1599. évi 18. toz. annyiban határozta meg a harczosok korát, hogy jól felfegyverzett harczosokat kell a hadba küldeni, akik nem gyermekek, hanem érett férfiak legyenek!

Most a legújabb mozgósítások vagy behívások alkalmával illetéktelen belyen s a régi törvényekkel nem foglalkozó egyének közt sok azó esett arról, hogy a 18—50 év közötti korban levő egyének is sor alá felhívtak. Pedig ez épen nem új dolog. Régebben is történt már ilyen intézkedés. Ugyanis az 1808. évi III. törvényezik nyilván kimondta, hogy *katonakötelesek* kor szerint mindazok, a kik életüknek 18-ik évét már betöltötték, de 50-ik évüket még tul nem haladták.

A nemzeti őrségről szóló 1848. évi XXII. toz. azt határozta meg, hogy a nemzeti őrségbe csak azok a kifogás alá nem eshető férfiak vehetők fel, a kik a 20 és 50 év között vannak.

Mikor az 1868. évi XL. toz. kimondta, hogy a 20-ik év betöltése a katonaköteles kor, de megengedte a katonasághoz önkéntes beállást, ugyanakkor kimondta, hogy a jelentkezők csak úgy fogadtatnak el, ha életkoruk 17-ik évét már betöltötték, de 36-ik évüket még tul nem haladták.

Ez után a rendes katonaköteles kor a 21—36 év. Ennek a korhatárnak hiterjesztését csupán a mostani háború indokolja.

VI. Katonai felszerelés.

(Huszároknál. Nemeseknél. Vértés vitéz. Zsigmond király idejében fegzes lovasok. Az egytelkes nemesek katonái. Az alsó vármegyékben. II. Lajos király idejében. A könnyű fegyverzetű lovasoknál 1808-ban.)

Midőn az egyes törvények a katonáknak badbaküldését rendelték: ugyanakkor rendesen meghatározták azt is, hogy miként legyenek azok felszerelve.

Általában minden törvényben legalább is annyi benne van, hogy a hadbavonultak «jól felfegyverzetek» legyenek. De némely esetben azt is kimondták, hogy milyen legyen ez a felfegyverzés.

Mátyás király egy 1481-ben irt levelében állandó seregének könnyű lovaságát *huszároknak* nevezvén, a kik füрге, apró, jelentéktelen külsejű, de rendkívül kitartó és edzett lovakkal, másfélemben hosszúságu kopjakkal, görbe kardokkal és fokosokkal harczoltak. Öltözetük igen jól oszerzett bőrből készült, sarukat viseltek, melyekre a sarkantyukat szíjjakkal felcsatolták (ez volt az úgynevezett *felkötő sarkantyú*, megkülönböztetésül a rendes sarkantyútól, mely állandóan a csizma-sarkára van felszegezve, vagy másként felerősítve) fejüket csúcsba végződő orrvédő ruddal ellátott sisak vagy vastag nemezéből, vagy báránybőről készített kucsmá, felső testüket pedig némelyek sodrony-ínggel, mások a vállravezett, báránybőrökkel bélelt, eszerzett bőrből készített rövid felsőruhával s egy e felett viselt farkasbőrrel védték.

Az 1518. évi törvény 2. cikkelye azt rendeli, hogy a nemesek, a kiknek 50 vagy 100 és ennél több jobbágjuk van: huszármódra páncéllal, sisakkal és másféle fegyverekkel kötelesek magukat ellátni a hadbavonulás alkalmával.

Előzőleg, még Kálnán király idejében is találunk annyiban nyomára a katonai felszerelésnek, hogy törvény határozta meg, miként: minden ispán, kinek az ő tulajdon fálván annyi szabad népe vagyon, hogy lovakat kaphat és száz pénz adójövedelmet szedhet össze: egy vértés vitézt állítson a királynak, ha pedig negyven pénz a jövedelme: adjon katonát, de vért nélkül. (I. könyv 40. sz.)

Zsigmond király idejében elrendelte a törvény, hogy

Hegedűt, harmonikát, tárogatót, és a többi hangszereket általánosan elismert legjobb gyártm. szállít.

MAGYARORSZÁG LEGNAGYOBB HANGSZERGYÁRA

STOWASSER J.

cs. és kir. udvari és hadsereg szállító, a Rákóczi-Tárogató feltalálója. Budapest, 11., Lánchíd-utca 5. — Gyára: Öntőház utca 3. — Régi hangszerek javításán, vételén és becsorolásán. — Árjegyzék minden hangszerről külön küldetik.

közönséges hadjárat alkalmával az egyes bárók, előkelők és birtokos nemesek maguk személyesen megjelenvén, uradalmuk mennyiségéhez képest állítsanak katonaságot, t. i. minden 33 jobbágy után egy tegzes lovas, száz után hármat és minden további száz után 3—3 tegzes lovas, a kiknek t. i. legalább is ijjaik, tegzeik, kardjaik vannak, s a kik harcra képesek és alkalmasak. (1435 évi 2. tcz.)

1454-ben elrendelte a törvény, hogy a vármegye száz jobbágykapu után négy tegzes lovas és két, hasonlóképen tegezze, paizsszal és kopjával ellátott gyalogost rendeljen ki. (IV. tcz.)

Az 1492. évi I. tcz. azt rendelte el, hogy az egy teljes nemesek, vagy a kiknek jobbágyaik nincsenek, minden tíz ház vagy udvar után egy lovas katonát kötelesek hadba küldeni, a ki legalább is lándzsával, paizsszal és kéziíjjal, ha lehetséges, páncéllal legyen ellátva.

Az alsó-vármegyék — mondja az 1498. évi III. tcz. — 24 kaputól kötelesek egy hoszúkás vagy kerek paizsszal, valamint lándzsával, páncéllal és ércz vagy borsisakkal ellátott huszárt adni.

II. Lajos király idejében elhatározott, hogy a nemesek minden 20 jobbágytelkük után egy-egy olyan lovas vigyenek magukkal a hadba, a kinek legalább lándzsája és paizsa van; maguk pedig a nemesek, a kiknek 50 vagy 100 és ennél több jobbágyuk van: huszármódra páncéllal, sisakkal és másféle fegyverekkel kötelesek megjelenni. (1518. évi I. tcz.)

Az 1523-ban már 10 jobbágytelek után kellett minden nemesnek és más állapotú embernek magával vinni a hadjáratba egy olyan lovas, a ki legalább is kopjával és paizsszal, vagy kéziíjjal és tegezze legyen ellátva. (IV. tcz.)

Az 1536. évi 23. tcz. elrendelte, hogy a hadba küldendő könnyű fegyverzetű lovas vérttel és sisakkal és a többi hadikészülékkel jól felszerelve legyen.

Az 1808. évi 3. tcz. a katonaság felszerelése tárgyában elrendelte, hogy a hadbaszállásnál a lovas tartozik gondoskodni lőről a maga számára, melyet mint tábori szolgálatra alkalmasat, a lovagláshoz szükséges, nem fényes, nem is egyforma, de a czélnak megfelelő felszereléssel tartozik magával hozni, továbbá még két pisztolyt, egy kardot, egy fokost és löportáskát. A gyalogos számára szükséges: puská, szurony, kard és löportartó. Ruháit mindenki megtarthatja, de az öltözetnél és ezen czélra készített lőszerelvényénél minden arany és ezüst alkalmazása megtiltatott...

A későbbi kor katonai felszereléséről a törvényekben nem találunk nyomot, ezekről már külön szabályzatok intézkednek, melyek nagyrésztben megfelelnek a mostaniaknak.

(Folyt. köv.)

Vállvetve.

Irla: Nyomozó.

A kik érdeklődnek egyes nagyobb szabású nyomozások iránt, tapasztalhatták, hogy minden ilyen nyomozás rendszeren több őrsparancsnokság állandó közreműködésével bonyolítottatik le. Hogy ezek az őrsparancsnokságok közvetlen egymás szomszédságában vannak-e, egy és ugyanazon szakasz- vagy szárnyparancsnokság alá tartoznak-e, vagy egymástól távol, más és más magasabb parancsnokság alárendeltjei: ez az együttes működés eredményességét nem csökkenti, sőt helyes felfogás mellett csak megkönnyítheti, elősegítheti azt.

Egy testületnek a tagjai vagyunk mindannyian; működésünket egyetlen czél: a közbiztonság zavartalan fenntartása, illetve a megzavart közbiztonság helyreállítására való törekvés vezeti és irányítja; ilyen dolgokban nincs és nem is lehet titkunk egymás előtt; kenyéririgység e tekintetben nem szabad hogy legyen közöttünk. Annál kevésbé, mert helyes felfogás mellett mindazok, a kik egy-egy ilyen nagyobb szabású nagyobb területre kiterjedő s több különféle közbiztonsági zavar kiderítésére irányított nyomozásban résztvesznek, nemcsak az illetékes őrsiek körletében történt bűnesetek kiderítését, hanem az együttes nyomozás folyamán kiderített összes bűneseteket elkönnyvelhetik tevékenységi naplójukba.

És talán abban sem tévedek, ha azt állítom, hogy helyes és célnyújtó vezetés, kellő összetartás és egymást megértés mellett, sokkal is eredményesebb az ilyen együttesen, vállvetve végrehajtott nyomozás. Idősebb, tapasztalatokban gazdagabb altisztek vezetése alatt törekvő, tanulni vágyó fiatalabb bajtársak — altisztek és csendőrök — vesznék részt benne; mindeniknek megvan már e téren több-kevesebb olyan csendőri tapasztalata és ismerete, a melyeket, ha a nyomozás érdeke megköveteli, a közbiztonsági szolgálat hasznára előnyösen érvényesíthet.

Egyik a bntettesek ravaszságát, fufangjait ismeri; többen az egyes vidékek helyi- és személyi ismereteivel

Ha fáj a feje

ne tétovázzék, hanem
használgjon azonnal

Beretvás-pastillát

mely 10 percz alatt a legmákosabb migráint és fejfájást elmulasztja. — Ára K 1.20. — Kapható minden gyógytárban.
Készíti Beretvás Tamás gyógyszerész Kispesten. Orvosok által ajánlva. Három doboznál ingy. postai szállítás.

Az északi harcztérről. — Károly Ferencz József főherceg trónörökös szomlót tart a német lovasság fölött.

tűnnek ki; mások a bűncselekmények mikénti végrehajtásának módzataiból tudnak helyes következtetéseket levonni a tettesek kiletére nézve; mások viszont a büntettek összeköttetéseinek, kisegítőinek, orgazdájának több irányban kiterjedő ismereteivel rendelkeznek; egyesek pedig éles ítélő és következtető képességgel rendelkezvén, a nyomozás és kikérdezések folyamán felmerülő adatokból könnyen megtalálják a nyomozás folytatására és irányításra vezető helyes utat még akkor is, ha a nyomozás, mint az egynemely esetben megtörténik, esetleg holtpontra jutott.

Vannak esendőrszázadok és régebben szolgáló esendőrök is, a kiknek tudásában, tapasztalataik és szakismereteik tárházában, a esendőrségi szolgálatnál, de különösen a nyomozásoknál okvetlen szükséges mindezek az adatok megtalálhatók. De ilyenek hiányában pótolhatók ezek a követelmények több alisztt vagy esendőr hasonló ismereteinek együttes felhasználásával is. És ha csupán egy akad is a sok között, a ki a helyes vezetésre, irányításra s az esetleg felmerülő félreértések eloszlatására, úgy személyénél, mint rendfokozatánál, valamint szakismereteinél fogva is alkalmasnak bizonyul s a ki a résztvevőknek külön-külön álló, de együttesen felhasználható fentebb említett tulajdonságait ki tudja használni: az eredmény több, mint bizonyos.

Az elmondottaknak megfelelő, vállvetett nyomozással igen szép eredményt értek el a múlt év tavaszán, még pedig mindössze 16 nap alatt, a váczhartányi, az alagi, a cziukotai és az örkényi őrsparancsnokságok, a mennyiben egy cigánykaravánnak több mint három év alatt, több vármegyére kiterjedő területen alkövetett betöréseit, ló és egyéb lopásait derítették ki olyan kétségtelen bizonyítékok mellett, hogy a tettesek nagyrésze már elítélve, fegyházban, börtönben ül, más része pedig a közel jövőben várja biztos elítéltetését.

Itt megjegyzem, hogy ennek a nyomozásnak megkezdésére nem egy éppen akkor történt és mind a négy őrsparancsnokságot egyaránt és közvetlenül érdeklő nagyobb bűncselekményt indította a megnevezett őrsparancsnokságoknál, hanem legnagyobb részben régebben történt, de akkor mindannyi kiderítetlenül maradt közbiztonsági zavar volt a kiindulási pontja. Sőt kivételesen a váczhartányi őrsparancsnokság nem is volt közvetlenül érdekelve a kiderített bűncselekményekben s mégis oly rövid idő alatt és oly pontossággal jutottak eredményre és az említett őrsparancsnokság is oly készséggel vett részt ez eredmény előidézésében, mintha egy, éppen akkor történt s mindannyifukát egyformán érdeklő szenczációba bűnteti kiderítése sarkalta volna őket az eredménynek mindenképen való elérésére.

Ugyanis: mintegy három héttel a nyomozás megkezdése előtt az alagi örskörletbe tartozó Dunakesz községből Száraz János és társa kárúrá, múlt évi február 24-én virradóra, ismeretlen tettesek egy kocsi és két lovat elloptak. Dező Demeter őrmester őrsparancsnok

bevezette akkor ebben az ügyben a nyomozást s bár megfelelő utbaigazítást is kapott, mégis mások által jóhiszemű félrevezetés következtében nem sikerült az esetet kideríteni.

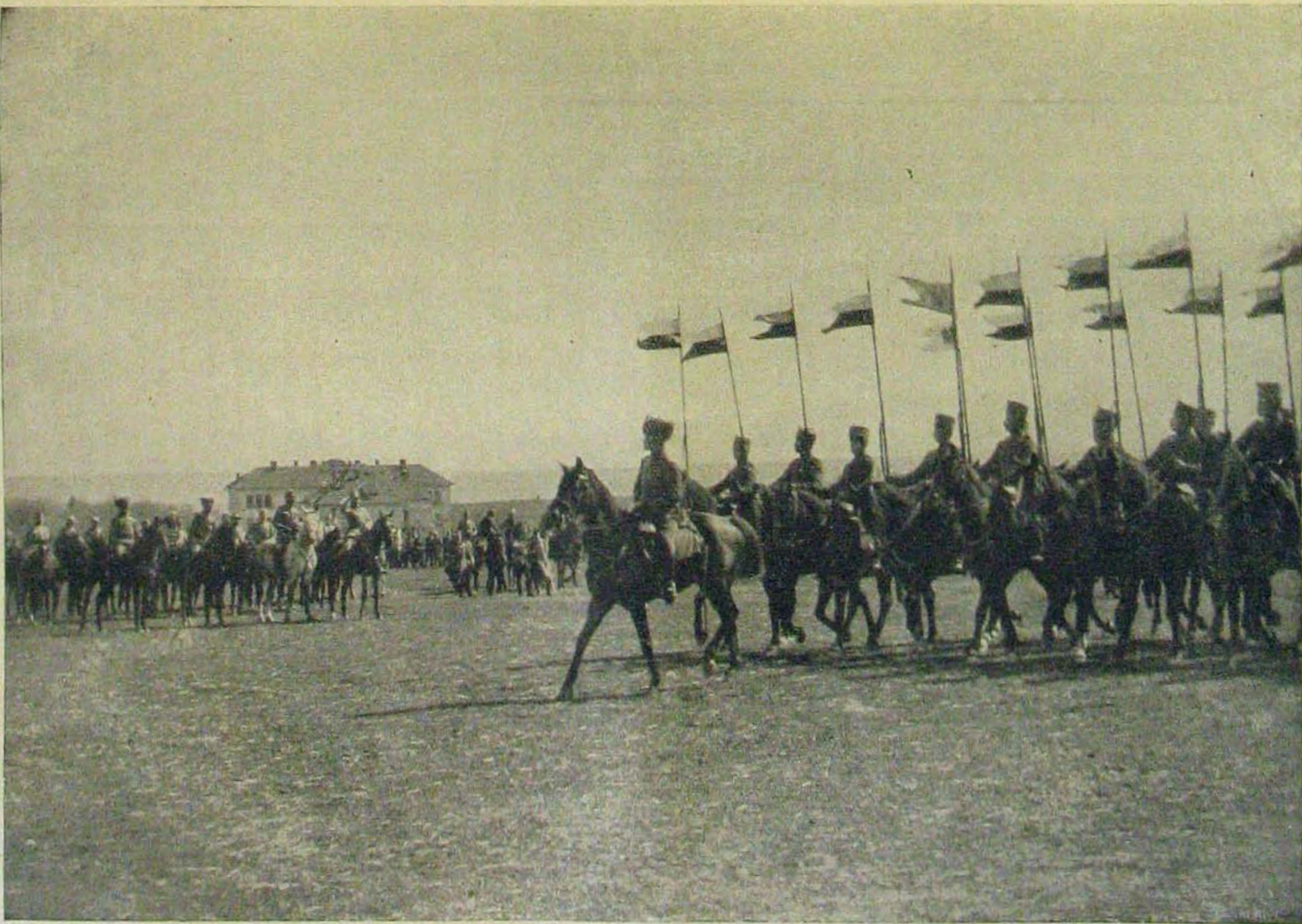
Pár órával később, márczius 6 án virradóra, Oziukotán Mankó István ottani lakos kárúrá történt egy betöréses lopás, a bonnan 518 K értékű ág- és rubaneműeket vittek el a szintén ismeretlen tettesek, a kiket Gólyán József őrmester őrsparancsnoknak szintén nem sikerült akkor kiderítenie.

Mint hogy pedig a nyomozások során úgy itt, mint az előbbi esetben is, alapos gyanúok merültek fel arra nézve, hogy kőborczigányok voltak a tettesek, Gólyán őrmester, mindjárt az első nyomozás eredménytelensége után a váczhartányi őrsparancsnoksághoz, jobban mondva Balázs György őrmester, most budafoki őrsparancsnok, de akkor váczhartányi másodaltiszthez fordult felvilágosításért, a kiről köztudomású volt a környéken, hogy speciálisan foglalkozik a kőborczigányok bűncselekményeinek és összeköttetéseinek felderítésével s ezen a téren szerzett tapasztalatait és ismereteit már más alkalmakkal is eredményesen tudta érvényesíteni; a kőborczigányokra vonatkozó személyismereteit pedig annyira tökéletesítette, hogy már a bűncselekmény elkövetési módzataiból is, igen kevés kivétellel, helyesen tud következtetni arra, melyik cigány vagy melyik karaván tagjai voltak a tettesek.

Balázs őrmester ekként értesítvén a két kiderítetlen esetről, habár nem is volt közvetlenül érdekelt a dologban, mégis arra való tekintettel, hogy egy évvel ezelőtt — 1913 márczius havában — Szadán történt lólopás egyik tettesét: Kolompár (kakucsi) Jankót sem akkor, sem időközben nem tudta kézrekeríteni, abban a reményben, hátha ezuttal sikerülni fog, belement a nyomozásban való részvételbe s e célból Dező és Gólyán őrmestereket arra kérte, hogy 1914. évi márcz. hó 12-én kora reggel, egy-egy járőrrel Budapesten a Tattersallban tartott lóvásártéren jelenjenek meg, a hova őrsparancsnokával, Szersa János őrmesterrel, ő is beutazott.

Ez a találkozás azért volt szükséges, mert a kőborczigányok közül azok, a kik lólopásokkal — illetve cigány felfogás szerint lókereskedéssel — foglalkoznak és a fővárosból kitilva nincsenek, az említett lóvásártéren gyakran megjelennek. Balázs őrmester más alkalmakkal is így szokta magát informáltatni a cigányokkal összeköttetésben álló egyénektől, sőt néha magoktól a cigányoktól is.

Ezuttal azonban kőbor cigány nem volt a vásártéren, de Balázs őrmesternek előző összeköttetései révén mégis sikerült annyit megtudni, hogy az egy év óta keresett Kolompár (kakucsi) Jankó személyleírásának megfelelő személyleírású cigány Tatárszentgyörgyön telepedett le s ott Radics János néven házat vett és házulási engedélyt is szerzett magának és mint büntetlen előéletű egyén ismeretes a községben az előjáróság

Az északi harcstérről. — Károly Ferencz József főherceg trónörökös szentélet tart a német lovasság fölött.

és a lakosság előtt, dacára, hogy kóborlásban levő gyanus cigányok gyakran látogatják.

Ebből a körülményből következtetve szinte bizonyosra vette Balázs őrmester, hogy ez a Radics János egy és ugyanazon személy Kolompár (kakucsi) Jankóval s hogy az említett dunakeszi lólopásban és a czinkotai betörésben, ha nem is mint tettes, de mint bűnrészes szerepelt s a vele összeköttetésben álló Horvát József Toncsi és karavánja is valószínűleg Tatárszentgyörgyön esetleg a községet környező puszták valamelyikén feltehetően található lesz.

Balázs őrmester indítványára tehát a Budapestről délelőtti induló vonattal Örkénybe utazott az egyesült járőr, hogy a nyomozásba az ottani őrsparancsnokságot is bevonva, a szomszédos Tatárszentgyörgyre menjenek s ha az említett Radics János név alatt csakugyan Kolompár (kakucsi) Jankó rejtőzik, az örkényi örskörlethez tartozó Tatárszentgyörgyön még akkor éjjel meglepjk.

Az örkényi őrsön azonban igen kellemes meglepetésükre arról értesültek, hogy Varga Antal őrmester ottani őrsparancsnok éppen az említett Radics alias Kolompár Jankó ellen folytat nyomozást bizonyos lólopási ügyekben, a mely körülmény csak megerősítette Balázs őrmestert előző feltevésében, a többieknek pedig reményt nyújtott arra, hogy mégis helyes nyomon indult meg a nyomozás, minélfogya az egyesült járőr nem is töltötte tovább az időt Örkényben, hanem egyenesen Tatárszentgyörgyre indult.

Tatárszentgyörgyön Varga őrmestertől értesültek, hogy Radicsot, Kolompár Kovács (pista) Istvánt és Kolompár (kácsi) Lidit azért vette őrizet alá, mert az a gyanu merült fel ellenük, hogy a náluk és még két ottani parasztembernél talált négy-hat darab lovat ők lopták. Közölte velök Varga őrmester azt is, hogy Radicsot tisztességes, büntetlen előéletű egyénnek állítja az előjáróság, a másik két cigány pedig azt állítja, hogy a szóbanforgó lovasat nem ők, hanem Horvát József Toncsi lopta, a ki állítólag a peszéradaesi pusztakon kóborol a karavánjával és az nap éjjelre vándorol Tatárszentgyörgyre, a hol a temető mellett táborozik a dánosi rablógyilkosságból ismert Lakatos Jánosnak (Sztójka Parnó) felesége Kolompár Juli Buér a gyermekeivel és ez azt állítja, hogy éjjelre Toncsi odaérkezik, tehát ott meglephetik.

Balázs őrmester Radicsot még nem is látta, de a Varga őrmestertől kapott személyleírás nyomán rögtön ráismert és mindjárt megjegyezte, hogy az előjáróság tévedésben van, mert Radics nem más, mint a többször büntetett Kolompár (kakucsi) Jankó, Buér pedig még Varga őrmestert is félrevezette, mert Horvát József Toncsi nem hogy éjjelre odajönne, de akkorára a lóval, kocsival és gyermekeivel maga Buér is megszökik. Hogy pedig ezt az állítását a kéznéllevő Kolompár (kakucsi) Jankóra nézve mindjárt be is bizonyítsa, az őrsparancsnokokkal együtt a fogdába ment.

Kolompár (kakucsi) Jankó meglepetve ugrott fel fektéből, a mint Balázs őrmestert meglátta, de azért cigánymódon mégis hamarosan feltalálta magát és az őrmester kérdésére, hogy mit csinálnak ott, valóságos mártír páthosszal felelte:

— Szenvedünk — tekintetes kir. Balázs őrmester úr — ártatlanul szenvedünk, kezeit csókolom!

— Hogy is hívják magát? — kérdő Balázs őrmester nevezettől — mintha nem ismert volna rá.

— Hát hogy hinának másként, könyörgöm alásan, tekintetes kir. őrmester úr — csakugy mint azelőtt hittak, hiszzen teccik ismerni az öreg Jankót!

— Én ismerem — nyugtatta meg az őrmester a nyugtalanul fészkelődő cigányt — hanem ezek az urak itt — folytatta az őrsparancsnokokra mutatva — nem ismerik és szeretnék tudni, hogy mi az igazi neve a sok közül?

— Igazi az mind kezit csókolom, tekintetes kir. őrmester úr — az apám Kolompár volt, az anyám Radics, most már egyik Kolompárnak hi, a másik Radicsnak szólit s mit tegyen a szegény cigány, mindeniket meg kell érteni — könyörgöm alásan!

— Halljuk csak még a harmadik nevét is — firtatta tovább Balázs őrmester — ezek az urak azt szeretnék leginkább tudni; mondja csak melyik az?

— Nem igazi az kérem, csak olyan csúfnév — tért ki a cigány az egyenes felelet elől — de Balázs őrmester nógatására nagynehezen mégis csak megmondta:

— Kakucsi Jankó, kezit csókolom, hogy vakította volna meg a Devla, a ki kitalálta és rám kente — az vagyok én kérem, a Kakucsi Jankó!

— No lássátok, hogy igazam volt — mondá Balázs nevetve, mikor magára hagyták a cigányokat — hanem erre a cigányra úgy vigrázzatok, mint a két szemetekre, mert ez még akkor is megszökik, ha a rátett bilincs másik végét állandóan a kezében tartja a csendőr. Most pedig ne várjuk meg az éjfélt, hanem most mindjárt lepünk meg Buért, majd meglátjátok, teljesen felöltözve és a kocsiját felpakolva találjuk.

Ugy is volt minden. Még csak esti 10 óra volt, de már ló, kocsis készen állott, csak az üres sátor volt még a földön s alatta gubbasztott Buér a gyermekeivel felöltözötten s már ezekből észre lehetett venni, hogy egy félóra múlva csak hült helyét találták volna a menekülés módját és idejét helyesen kieszelt Buérnak.

Balázs őrmester kérdéseire aztán csakhamar beismerte hogy hisz ő éjjelre már *valahol* lett volna, mert nem akar az itteni gyanus cigányok közé keveredni; Toncsit pedig hiába várják, mert az már megérezte a bajt és felé se jön Tatárszentgyörgynek mostanában. Ő ugyan nem tudja határozottan, hogy hol, de úgy hiszi, a peszéradaesi erdőben bujkál. De ha a tekintetes kir. Balázs őrmester úr (ez is névleg ismerte Balázst) meg akarja tudni, hogy hol van, hát azt csak a „Mundra” mondhatja meg.

Ez a „Mundra” is, legalább így névleg, régi ismerőse

Az északi harctérről. — Éjjeli szolgálatba induló huszárijárőr Bessarábia határán.

a Csendőrségi Lapok olvasóinak. Az országoslúrá Lakatos Róza ő, s ki a dánosi rablógrilkosság bűnügyi vizsgálataánál még mint subancz leányka, koronatanuként szerepelt. Akkor állami gyermekmenhelyre utalta a bíróság s a mint ott valamennyire kicsiszolódott, a nevét Lakosra változtatták; de hát rajta is bebizonyosodott, hogy kutyából nem lesz szalomna, mert végül mégis visszatért rokonsághoz, a cigányokhoz. S ezuttal ő is Tatárszentgyörgyön volt és Buér mindjárt meg is mondta, hogy hol található.

Balázs őrmester indítványára aztán Buért is a többi őrizet alatt álló cigányokhoz csukták. A kocsiján talált minden holmit a legutolsó darabig átvizsgálták, számbavették, mert — mint Balázs őrmester mondta — lehet azok között olyan tárgy, a melyben a később kinyomozandó káros a sajátjára ismer.

Ezekután megbeszélte társaival, hogy ő Lakos Rózát azonnal felkeresi és ennek útmutatása nyomán harmadmagával a Toncsi előkerítésére indul, a többiek pedig, a kik Tatárszentgyörgyön maradnak, a Kakucsi (Radics) Jankó házából a legutolsó szegig mindent szállíttassanak a községházához. A mennyiben pedig a keresett Toncsival reggelre meg nem jöhetne, saját kezdeményezésükből esetleg az ő általa küldendő értesítés nyomán nyomozzanak Toncsi és társai után a környéken.

Lakos Róza kissé szabódott ugyan a rá váró feladattól, de azt beismerte, hogy a Toncsi tartózkodási helyét ismeri, csupán attól félt, hogy később kellemetlenségei lehetnek, az árulkodásból. De mikor Balázs őrmester megnyugtatta, hogy Toncsi nem is fogja őt látni, mert annak elfogása előtt elhocsájtja, csak éppen a helyet mutassa meg, mégis ráállott az éjjeli kirándulásra úgy, hogy éjszaka már el is indulhattak.

Lakos Róza csakugyan megbízható vezetőnek bizonyult. Balázs őrmestert jól ismerte ő is, ennél fogva az elindulás után már minden vonakodás nélkül vezette őket árkon-bokron keresztül úgy, hogy hajnali három óra tájban már a peszéradacsi erdőben voltak. Itt már óvatosan kellett előre haladni. Elgyrészt, mert Róza se tudta éppen határozottan megjelölni a helyet a bozotos erdőben, a hol a karaván sátra áll, másrészt fokozottan kellett vigyázni arra is, ne hogy Toncsi megsejtsen őket és a sötétségben elillanhasson.

Ekkor újból a Balázs őrmester leleményessége segítette ki őket. Mikor ugyanis észrevette, hogy Róza egy sűrű, bokros térség mellett — legalább látszólag — tanácstalanul áll, ők pedig a legfigyelmesebb hallgatódzás mellett sem vehettek észre semmi olyan jelenséget, a melyből a keresett cigányok közelletére lehetett volna következtetni, utasította Rózát, hogy bizonyos jellel hívja fel amazok figyelmét.

Erre a leány a legöregebb kakukot is megtévesztő hangon egy párszor kakukkolt s ezt követőleg, közvetlen az előttük levő sűrű bokrok közül egy valódi kutyavakkantás volt a felelet.

— Itt vannak — Róza — ez a Toncsi kutyájaupta!

S míg ő hirtelen visszahúzódott s eltűnt a sűrűben addig a járőr három oldalról egyszerre a bokrok közötti tisztásra nyomult s a meglepett ezigányokat, mielőtt magokhoz térve a menekülésre gondolhattak volna, elfogták és megbilincseltek. A karaván tagjai voltak Toncsin kívül Horvát Bodó alias Sárközi Böske, Kovács Sándor (vagy Kovács György (Csurka) és Lakatos Márton (Bihar).

A cigányok megbilincselése után a lovat kocsiba fogták, sátrukat, podgyászukat felrakták és indultak vissza Tatárszentgyörgyre, a hova reggel hét órára meg is érkeztek. Ekkor kezdetét vette a kikérdezés. Egy járőr pedig a Kolompár (kakucsi) Jankó házába kutatta át és minden megmozgatható tárgyat, a miről feltehetőleg, hogy lopásból származhatik, a községházára szállították.

— Még hiányzik valami — mondá Balázs őrmester — mikor a holmikát átvézte, — a tinta és toll még nincs itt. Mert lát Kolompár (kakucsi) Jankó, mint a cigányok közt talán egyetlen kivétel, írni és olvasni tud, de erről a járőrök egyikének sem volt tudomása, csupán Balázs őrmester tudta ezt, ennél fogva a kétszeri kutatás dacára sem jutott eszébe senkinek, hogy íróeszközöket is keressen és nem is találták meg, míg maga Balázs őrmester nem fogott hozzá a kutatáshoz, a mikor is a mestergerenda befulazott végétől, a falból előkerült a tinta, toll és még egy rudrigumi.

A kikérdezés során az öregebb cigányok konokul tagadtak, semmit sem akartak tudni a dunakeszi lölopásról és a czinkotai betörésről, pedig ez utóbbiból való egynémely tárgyat már maga Gólyán őrmester felismerte a cigányok homijai közt. Ezenfelül a 14 éves, korához képest a bíróság részéről is szokatlanul fejlett értelmi képességűnek minősített Kovács György Csúrka cigánygyerek is bementett egyes adatokat, a melyeknek alapján hamarosan meg lehetett állapítani a következőket:

Múlt év február hó végén Kolompár (kakucsi) Jankó, Horvát József Toncsi, Kovács Kolompár István és Kolompár Juli Buér Vágsellyére utaztak és ott a Dunakeszről lopott lovakat és kocsit egy másik cigánykaravánnak 300 koronáért eladták. Visszafelé jövet pedig valahonnan négy lovat és kocsit loptak. Ugyancsak ezen utközben törtek be Czinkotán is a Toncsi és Kolompár István, Lankó István lakásába s az onnan lopott ágys és ruhamentieket a lopott lovakkal és kocsin Tatárszentgyörgyre szállították.

Ezek alapján azonnal táviratoztak a pöstyéni szakasparancsnoksághoz, hogy a mennyiben február végén vagy márczius elején Vágsellye téjéről valahonnan lovat és kocsit loptak volna, ha még addig meg nem kerültek, a károsokat küldjék Tatárszentgyörgyre, mert a lovak és a kocsik ott vannak.

(Végo köv.)

Ausztria és Olaszország háborúiból.

Az a harcstér, a melyen előreláthatóan Olaszország és szövetségesek között az első összecsapások megtörténnek, már régóta véráztatta terület. Évezredekkel ezelőtt nobél harcokat vívtak itt és a háború furciája újra meg újra dühöngött Itália északi részén. Súlyos belső harcok is voltak itt, különösen a mikor II. Viktor Emánuel alatt az olasz egység mozgalmá megindult. A mikor 1849-ben a forradalom hullámai átcsaptak a lombard-velencei királyságra is és az idegen uralom gyűlölete megnyilvánult, Károly Albert, Szardínia uralkodója kénytelen volt Ausztria ellen a lombard testvéreknek segítségére sietni. A császári csapatok élén a 82 éves Radetzky állott. Sikertült neki az ellenséges lakosság közöpette Veronába visszavonulni, hogy a felsőolaszországi erődök az úgynevezett várnegyszög védelme alatt a piemontiaknak az Etschen való átkelését mindaddig megakadályozza, míg annyi erősítést nem kapott, hogy szembeszállhatott az ellenséggel. Junius 10-én volt a vienzai ütközet és július 25-én, miután Tirolból erősítéseket kapott, Custoza és Sommacampagna mellett leverte a piemontiakat Radetzky. Nagy bátorsággal kerülte ki Károly Albert serege az áttörést és Radetzky győzelmesen vonulhatott be Milanóba, a melyet néhány hónappal azután ott kellett hagynia. E győzelem fegyverszünetre kényszerítette Lombardiát.

Tízennyolcz évvel később, 1866 június 24-én megint csata volt Custozaánál, a melyben Albert főherceg a Cialdini vezérlete alatt álló, majdnem kétszer olyan nagy olasz haderőt visszavetette. Az osztrákok a várnegyszögre támaszkodtak, 82 ezer embert Verona körül állítottak föl. Lamarmora vezetése alatt az olaszok július 23-án két hadtesttel átlépték a Minciót, míg Cialdininek az Etsch ellen kellett volna előnyomulnia és Garibaldinak szabad csapataival Tirolba betörnie. Junius 24-én kora hajnalban meghíradta Albert főherceg az ellenséget az egész vonalon. Izzó napsütésben egész nap tartott a harc. Este 7 órakor a vitézül védőköző olasz sereg le volt verve, a custozsai magaslat utolsó állását is elfoglalták az osztrákok, úgy hogy az olaszoknak vissza kellett vonulniok, miután 7681 embert veszítettek. Ez a vereség természetesen meghínsította Cialdininek a Pon tervezett átkelését. Custozaiban ma is áll még az itt elesettek közös emlékjele.

Magentánál 1862-ben szentelték föl azt a kápolnát, a mely az 1859 június 4-én az osztrákok és az egyesült francziák és szardíniaiak között vívott csatára emlékeztet.

Déltől estig tartott a harc a tessini rizsöldek között elszírt falvak körül. A két részről mintegy száz ezer ember harczolt itt saivós bátorsággal. Már leszalnt az éj, a mikor a francziák Napoleon vezetésével az ellenséges állások legfontosabbikat, Magentát elfoglalták. Egyik fél sem érezta azonban, hogy le van győzve és az osztrák sereg vezére, gróf Gyulay másnap reggel folytatni akarta a harczot. Csak a mikor megkapta azt a jelentést, hogy a Clam-Gallas alvezér harcoképtelen csapatai Milanoba visszavonultak, akkor hagyta el állásait és csak ekkor vonult vissza a Mincio mögötti várnegyszögbe. Ekkor az osztrák hadvezetésben változás történt. Ferenc József császár mellé került Hess táborerőnagya, a ki az 1849-iki hadjáratban Radetzkyvel együtt küzdött ezen a harcstéren. Junius 24-én az előnyomuló osztrákok összejöttek a szintén előnyomuló szövetségesekkel. Sok kisebb csatározás támadt döntő eredmény nélkül, míg végre a francziák délután erőyes támadást intéztek Solferino falu ellen, a mely az osztrák hadállás középpontja volt. Minthogy a francziák a jobbszárnyuk ellen intézett osztrák támadást visszautasították, az osztrákok, míg a csatateret rottentó vihar mély sötétségbe borította, visszavonultak a Mincion túlra. A szövetségesek vesztesége 17 ezer halott és sebesült s 2500 fogoly, az osztrákoké 13 ezer halott és sebesült és 9000 fogoly volt.

Néhány nappal ezután a világ meglepetésére megködttek a bést. III. Napoleon tette meg erre az első lépést. De a hadjárat eredményei egyáltalán nem elégtették ki. A toscani trónt nagybátyjának, Jeromenak szánta, azonban tekintettel az Itália egységére való mozgalmakra, erről le kellett mondania. Katonai nehézségek is támadtak, különösen a felsőolaszországi várnegyszög ostroma nagyon sok áldozatba került volna, a mibe a francziák aligha egyeztek volna bele. Minthogy az osztrák főhadiszálláson is kívánták már a háború végét, 1859 július 11-én Villafrancban találkozott a két császár s az eredmény Franciaországra nézve lenézó tett, amonnyiben Napoleon harcias frazisa, hogy «Itália szabad legyen Adriaig» frazisa maradt. Lombardia Szardíniához csatlakozott ugyan, Velenczo azonban 1866-ig osztrák uralom maradt.

KÉPEINKHEZ.

Harcstéri képek.

Titáni küzdelmekkel teljes világháborunk újforduló-jához közeledik. E hosszú idő alatt s az ellenség ily sok részről való s tulnyomó számával szemben — hála a Mindenhatónak — mégis előnyben vannak a német

és osztrák-magyar, ugynevezett középponti szövetséges seregek. És ez a szövetség itt a legrealisabb valóságban értendő, mert Besszarabiától fel Kurlandig, mindenütt felváltva találkozhatunk a szövetséges seregekkel egyes badseregeivel. Együtt üldözték el annak idején Krakkó alól, majd Orosz-Lengyelország nyugati részéből az orosz seregeket s együtt, közös elhatározással és tevékenységgel bajtolták végre a győzedelmes kelet-galicziai offenzívát is.

Ebből az együttes működésből következik aztán, hogy hol a németek hatalmas császára, hol pedig trónörökösünk: Károly Ferencz József főherczeg U Fensége látgatja meg a legszebb egyetértésben és példás bajtársiasságban együtt érző és együtt küzdő csapatokat. Hiszen többször olvashattuk már, hogy Vilmos császár, a ki különben minden idejét a harcstereken tölti, most egyik, majd a másik fronton lepte meg a harczó szövetséges seregeket s elismerését fejezte ki az osztrák-magyar csapatok hősi viselkedése felett és egyformán dicsérte, biztatta és kitüntetésekkel jutalmazta ugy a német, mint az osztrák-magyar hadsereg tagjait.

Mint ezt egyidejűleg közölt képeink mutatják, ugyancsak hasonlóképen jár el ag uralkodónkat a harcsteren helyettesítő trónörökösünk is és valahányszor a harcster egyik vagy másik pontján megjelen, mindannyiszor megtekinti a szövetséges német badsereg ott működő csapatát is ugy, hogy ennek a hosszú háborúnak még eddig minden jelentősebb eseménye színhelyén ott látták e két magas személyt mindenütt, még pedig legtöbbször olyankor, mikor a harcsteri tevékenységnek egy-egy kiemelkedőbb mozzanatát bajtolták végre a szövetséges seregek.

Ezért kifogyhatatlan a lelkesültség és a fáradhatatlan kitartás a középponti szövetség hadseregei között. Ennek tulajdonítható ugy az entente, mint az oroszok többmillió hadserege fölött közel egy év óta aratott nagyjelentőségű győzelmek egész sorozata, Galiczia és Bukovina majdnem egész területéről az oroszok kiisztítása, Orosz-Lengyelország területe egyrészenek elfoglalása, valamint az is, hogy most már magyar buszár felderítő járőrök portyáznak Besszarabia határán is.

HIREK.

Megdicsérés. Fábán János, III. számú csendőrkerület állománybeli őrmesternek, az ellenség előtti kitünő teljesítményeiért, a cs. és kir. 2. hadsereggparancsnokság dicaér elismerését fejezte ki.

Adományok. Az aninai őrs legénysége legjabbban 12 K 6-f-t juttatott bozzánk, mint a vak katonáknak szánt adományt. Rendelteségi belyére juttattuk.

Jegyzés a hadikölcsönre. Mint értesülünk, Rozsnyai János őrsvezető ez. őrmester, a bácskúvárosi őrs parancsnoka, a bácskúvárosi takarékpénztárnál az első hadikölcsönre 800 K-t, a másodikra pedig szintén 800 K-t, összesen 1600 K-t; Klimó János csendőr 4000, Beczy Kálmán csendőr 800 és Váradi Mihály szuehahorai őrsbeli csendőr 300, összesen 5100 K-t jegyeztek.

Tettenérés. Oláh Gyurka András és Somogyi Gusztáv csendőrökből állott buzitai őrsbeli járőr, június 28-án délelőtt fél 1 óra tájban Him községben portyázzván, a község egyik utcáján három ismeretlen egyént tettenért, a midőn ezek 10 darab libának egy ketreczből való kiszabadása utáni elszállításán fáradoztak. Pettesek a járőrt, még mielőtt felismerhetők lettek volna, észrevették

és futásban kerestek menedéket. A járőr őket üldözöbe vette, de miután sem elfogni, sem pedig egyébként feltartóztatni nem bírta, Somogyi csendőr utánuk löfegyveréből egy lövést tett, ennek eredménye azonban eddig megállapítható nem volt, miután a tettenért gonosztevők, akik egyikénél fegyver is volt, elmenekültek. Nyomozásuk folyamatban van.

Hibaigazítás. Lapunk múlt beti számában közölt talánymegfejtési batáridó nem május 12, hanem július 12.

KÜLÖNFÉLÉK.

Érdekes kérelem. Egy Halle melletti falucskából való tartalékos felesége nemrégén levelet irt a férje kapitányának. Elmondta, hogy mindenki hazajött már szabadságra, csak az ő férje nem, pedig épen most nagy rá a szükség: krumplit kell kapálni. Néhány nappal később az asszony levelet kapott a kapitánytól; megírta, hogy nagyon sajnálja, de nem engedheti szabadságra a férjét, miután az oroszokkal még mindig sok a baj. Azonban mihelyt lehet, megadja a szabadságot. A krumplikapálást se ő, se a férj nem végezheti el, de hogy mégse maradjon el, kéri az asszonyt, hogy a mellékelt busz márkán fogadjon munkásokat.

Pánczélsisak. A többnyire halálosan végződő fejlődések arra készítették a francia hadvezetőséget, hogy egy csomó pánczélsisakot csináltasson. Több modellt sikeresen már kipróbáltak a fronton: Az elért eredményekről Henri le Deute a következőkben számolt be a francia akadémia egyik ülésén: Összesen ötvenkét fejlődést vizsgáltak meg. Negyvenkét esetben a koponya védtelen volt; ezek közül 23 esetben a koponya szétromcsolódott, 19 esetben oly seb támadt, a mely csak a koponya bőrét érintette, a többi tíz esetben rézsisak védte a fejet. Nyolcz közülök agyrázkódást kapott és lényegtelen sérülést, de rettegett koponyarepedés egy esetben sem következett be. Így tehát az aczélsisak kitünően bevált. Orvosok és tiszték nagyban propagálják az általános behozatalát. A katona persze kevésre becsüli, mert súlyos és igen forró; az ember iszonyúan izzad alatta és azonfelül a használt aczél igen könnyen rozsdásodik. Nagyobb baj ennél, hogy idáig még csak kétféle formát készítettek, a melyek nem simulnak a fej formájához. Az aczélsisak hasznossága azonban kétségtelen.

Az olasz lobogó. Az olaszok lobogója I. Napoleon idejéből származik. Az ekkor még ifjú tábornok csapataiban Felső-Olaszország ellen igen sok olasz hadakozott, a kik egy légióban egyesültek. A hadi agyaég érdekében Napoleon szükségessé tartotta, hogy az olasz csapatok lobogója hasonlítson a francziák lobogójához és ezt olyan módon érte el, hogy a francia lobogót adta nekik, de a kék szín helyett zöldet tettetett bele. A lombardiai légionáriusok egyenruhája hasonló a francia katonákéhoz. Az olaszok annyira elégedettek lettek a nekik adott színekkel, hogy 1796-ban Napoleon a következőket írhatta Párisba, a direktóriumnak:

— Az olaszok nemzeti színe mostantól kezdve vörös-fehér-zöld és ezt a lobogót lelkesedéssel üdvözlük az olasz patrióták!

A lombardi légiónak 1796 október 6-án a milánói dómtéren nyújtották át az első olasz lobogót.

Szerkesztői üzenetek.

A szerkesztőség a szolgálattal kapcsolatos kérdésekre és névtelen levelekre nem válaszol, kéziratot vissza nem ad, levélben pedig csak igen kivételes oly esetekben válaszol, ha a válasz, kényeségénél fogva, nyilvánosan meg nem adható. Kérjük ennél fogva olvasóinkat, hogy leveleikkel bélyeget ne küldjenek.

Pilszko 555^a. A nősülési engedély megadása vagy megtagadása tisztán az előjáró csendőrkerületi parancsnokságtól függ. Önnek kell a kérvényt benyújtania.

Örvény. Cikke nem időszerű; nem közöljük.

Grünauer. Adományát rendeltetési helyére juttattuk, míg a hiányzó lapokat czimére elküldöttük.

Erdeklődő. 1. 1908. évi XLI. toz. 12. §. utolsó bekezdés. 2. Semmi sem vonható le. 3. A nyugdíj fele, de ez is csak úgy, hogy legalább 1200 korona maradjon. (Ügyanezen toz. 13. illetőleg 14. §-a.)

Kényes. A bíróság által hozott ítéletben, illetőleg végzésben meghatározott összeg erejéig elfoglalható.

Cs. K. 1. A tárgy értékétől függ, hogy tulajdonleni kihágás vagy lopás vátsága forog-e fenn? 2. Nem, csak feljelentésnek van helye.

Fontos kérdés. 1--2. Nem. 3. Csendőr úr.

1861. A vízben alámerültek, minekutána azok a vízből kihuzattak nem szabad fejükre állítani, mert a gyomorból a szájon át kiömlő víz gátolja a lélekzést és újabb okán szolgálhat a fuldoklásnak. Az ájulás okának megszüntetése után az újult embert hanyattfekvő helyzetbe kell tenni és pedig úgy, hogy feje ne lökődjen magasabban mint lábai, mert a gyöngén működő szív ilyen elhelyezés mellett lehet csak képes az agyvelőbe elegendő vért hajtani; továbbá a rubázat mindazon suorító részeit, melyek a lélekzést és vérkeringést akadályozhatnák, meg kell lazítani; így az íng gallérjának gombjait, a mellényt vagy mellfuzót, szoknyát, illetőleg alsónadrág madzagjait stb. fel kell bontani; az ájultra a friss levegő áramlatát bocsátani; arczára és gyomorgádrára hideg vizet bocsantani és a mesterséges lélegzést bevezetni.

U. B. Alperes az, a kit valaki beperel a bíróság előtt. Rendes perokban az alperes önmaga rendszerint nem védekezik, azért, midőn a kereset neki kézbesítettik, adja ezt ügyvédnek. Sommás perekben személyesen is védekezik az alperes, de pontosnak kell lennie a megjelenésben, mert elvesztheti a logikuságosabb ügyét is, ha nem védekezik s a kifüzdött időben, ha csak egyetlen perczet is késik, azt úgy veszi a törvény, mintha ott sem lett volna. A neve kikiáltásánál azonnal jelentkezzék az alperes a tárgyaló bírónál. (1893: XVIII. toz.)

HIVATALOS RÉSZ.

SZEMÉLYI ÜGYEK.

Adományoztatott:

a hadsereg-főparancsnokság által:

az ellenség előtt teljesített vitéz magatartásuk elismerésül:

a 2. osztályú ezüst vitézségi érem:

Tóth Péter,

Kos György,

Rigó Ferencz,

Jankovics András,

Varga József és

Takács István csendőröknek, a IV. számú csendőrkerületben.

Okiratilag megdicsértettek:

A m. kir. VI. számú csendőrkerület állományában:

Gelencsér Pál járásörmester, Gerencsér Ferencz és Németh Lajos I. örsvezető cz. örmesterek, mivel egy 4509 K kárértékű állítólagos postarablás, illetve sikkasztás tettesét, kiváló szakértelemmel, nagy körültekintéssel és gyorsan megindított alapos nyomozással, az illető postamesternő személyében kiderítették, az elsikkasztott pénzt hiány nélkül előkerítették és a kincstárt eme károslástól megmentették.

Előléptettek:

örmesterré:

1914 december hó 1-ével:

a cs. és kir. hadsereg-főparancsnokság által:

Pap János L. I. számú csendőrkerületbeli csendőr cz. örmester;

1914 december hó 10-ével:

a cs. és kir. 2. hadsereg-parancsnokság által:

Berger Sámuel, IV. számú csendőrkerületbeli csendőr;

1915 június hó 11-ével:

a cs. és kir. 5. működő hadsereg-parancsnokság által:

Nagy István II., IV. számú csendőrkerületbeli örsvezető cz. örmester;

Magyar Köztisztviselők és Állami Alkalmazottak Takarékpénztára

Köztisztviselői kölcsönök törlesztésre.

Előlegek értékpapírokra.

Csalá i házak és telepek létesítése.

részvénytársaság

Budapest, VII., Rákóczi-ut 76. sz.

— Telefon 153—44. szám. —

Alaptőke 2.000.000 korona.

Kölcsönök lakbérletlítés ellenében.

Külföldi pénznemek vétele és eladása.

Sorsjegyeknek részletre és készpénzért való eladása.

Elfogadunk betéteket takarékpénztári könyveskére. 1. Oly takarékbetéteket után, melyeket hat hónapi felmondási idő leköltése mellett helyeznek el intézetünknel, 6% (hat) betéti kamatot fizetünk. (A tőkekamatadó levonásával.) 2. Oly takarékbetéteket, melynél a betétező az 1. pontban jelzett felmondási időt ki nem költi, 5¹/₂% (öt és fél) betéti kamatot fizetünk. (A tőkekamatadó levonásával.)

Előleget nyújtunk értékpapírokra, sorsjegyekre, vidéki intézetek részvegyre.

Személyi kölcsönöket folyósítunk kezesség mellett vagy jelzálogos biztosíték ellenében, jutányos kamattal mellett. Utalványok, intőzvények és chequek bezedését elvállaljuk igen mérsékelt költségek felzármitásával.

Vesszünk és eladunk értékpapírokat, idegen pénzeket

csendőr cz. őrmesterré:

1915 május hó 21-ével:

a cs. és kir. 2. hadseregparancsnokság által:
Gombos Ferencz Lajos, II. számú csendőrkerületbeli
csendőr;

1915. évi május hó 31-ével:

a cs. és kir. hadsereg-főparancsnokság által:
Ducz Sándor, P. Kiss Lajos, Májerszki Gyula, Oláh
András, Puskás Ferencz és Domokos Sándor, VIII. számú
csendőrkerületbeli csendőrök;

1915 június hó 1-ével:

a cs. és kir. 2. hadsereg hadtápparancsnokság által:
Goncza József, II. számú csendőrkerületbeli csendőr;

1915 június hó 12-ével:

a cs. és kir. 6. hadsereg hadtápparancsnokság tábori
csendőr törzstiszteje által:

P. Barta Imre, K. Horváth Tamás, Pénzes Lajos I.,
Nagy Sándor, Szabó Imre, Szilágyi Mihály és Turcsányi
János, VIII. számú csendőrkerületbeli csendőrök.

Pénzjutalomban részesítették:

A m. kir. belügyminiszter ur, Plattmann Ferencz fő-
patkolómestert, 11 szolgálati lónak sikeres gyógykezelése-
ért 400 K, továbbá Orbán József, Bodócs Márton, Ge-
renda Gyula, Csontos Géza őrsvezető cz. őrmestereket
és Kulcsár István csendőr cz. őrmestert, mind az öten
a III. számú csendőrkerület állományából 146—146 K,
végül Szoboszlai József, III. számú csendőrkerületbeli
őrsvezető cz. őrmestert 122 K jutalomdíjban részesítette.

Névváltoztatás.

Belügyminiszteri engedély alapján:

Adamovics Márk, II. számú csendőrkerületbeli csendőr
családi nevét »Antalfi«-ra,

Flavitsy György, ugyancsak II. számú csendőrkerület-
beli őrmester, családi nevét »Putnoki«-ra és

Kollár Márton, VIII. számú csendőrkerületbeli csendőr,
családi nevét, »Kárpáti«-ra változtatta.

Házasságra léptek:

A m. kir. III. számú csendőrkerület állományában:
Óváry Lajos őrmester, Hakler Juliannával, 1915. évi
május hó 1-én, Baján.

Gosztolánczi József csendőr cz. őrmester, Horváth
Erzsebettel, 1915. évi június hó 2-án, Uraiujsfalun.

Zagyai József őrsvezető cz. őrmester, Szabó Saroltá-
val, 1915. évi június hó 6-án, Budapesten.

Kustyán Mihály őrsvezető cz. őrmester, Mátyus Ka-
talinna, 1915. évi június hó 5-én, Jánoshalmán.

Almási Károly csendőr cz. őrmester, Mátyus Etellel,
1915. évi június hó 5-én, Bácsalmáson.

Csoda
Gramofon

óriási és nagy, erős, tiszta hangu be-
szélőgép 25 K. Legszebb lemezek na-
gyok és duplák. Fedák Sári, Király,
Rózsa, Fráter, Göndör, Solti, Stein-
hardt énekel —60, 2.—, 2'30 kor.
Árjegyzék összes hangszerekből ingyen

MOGYOROSSY GYULA
kir. szab. hangszergyár,
Budapest, VIII., Rákóczi-ut 71.

SZÁNTÓ JÓZSEF

gépáruháza 17 év óta létezik Szegeden, a városi bérpalotában

Képes nagy ár-
jegyzékem díj-
talanul küldöm.

Képes nagy ár-
jegyzékem díj-
talanul küldöm.

Egyedül nálam kaphatók a Helical, Premier, Postleton,
Britanla, Eska és saját összeállítású legkedveltebb hegy-
kerékpárok. E gépekből hadseregünk részére is szállí-
tottam. Pathé tűnésküll beszélőgépek, lemezek és varró-
gépek óriási választékban, kedvező részletfizetésre is.

Várnay és Fia, Budapest, VI., Gyár-utca 26.

Nyomatványok
Sapkák
Keztyűk
Kardbojt
Celluloid kezelő és
nyakra való
Czipókrém
Fegyversír
Borotváló készlet
6, 10 és 20 éves
szolgálati kereszt
stb. stb.

Nagyvárad, Rulikovszki-ut 24. Szeged, Kárász-u. 9.

Mindennemű felszerelési tárgyak
dus raktára olcsó árakkal.

Nyári szürke és fehér szörmekeztyűk nagy válasz-
tékban olcsó árban kaphatók.